

[Emmert Andersen]

Det er jo smukke ord, men overholdes disse ord? Olieforbrugets andel af det samlede energiforbrug er på 10 år faldet fra at udgøre 86 pct. i 1973 til 55 pct. i 1983, altså et meget væsentligt fald. Årsagen hertil er det meget dygtige arbejde, der er gjort på danske kraftværker, hvor 92 pct. af produktionen nu er baseret på kul. Hermed har vi sparet milliardbeløb, og det har endnu en gang vist sig, at elværkernes form er den helt rigtige. Der er derfor al mulig grund til at lytte til elværkerne; det vil jeg komme tilbage til senere.

Kulimporten var i 1982 36 pct. af energiimporten. Udgifterne var mindre end 19 pct., og det viser jo klart, hvilken økonomisk fordel der er ved at anvende kul. Der må derfor sættes spørgsmålstejn ved, om den energipolitik, vi hidtil har ført, er den rigtige. Kulafgiften på 127 kr. pr. t vendte vi os meget kraftigt imod i maj-juni sidste år. Vi advarede kraftigt imod konsekvenserne og fik som så ofte før ret, desværre.

Lad mig citere fra Elsams beretning og regnskab 1982. Side 7 øverst til højre står der:

»Der blev samtidig, som noget nyt, indført en kulafgift på 127 kr. pr. t, som dog ikke pålægges kul til elproduktion. Denne afgift medførte, at tanker om ombygning af fjernvarmecentraler til kulfyring i en række tilfælde blev opgivet. Elværkerne har protesteret imod den afgiftspolitik, der føres på energiområdet, bl. a. fordi den strider mod regeringens energipolitik, der som bekendt har som en vigtig målsætning at mindske olieafhængigheden.«

CD er helt enig heri. Denne politik er ikke i overensstemmelse med den vedtagne energipolitiks punkt 1: at samfundet skal sikres energi til lavest mulig pris. Jeg agter derfor at stille spørgsmål til ministeren om, hvor mange fjernvarmecentraler der ikke er gået over til kul, hvad dette har betydet i øget valutaforbrug og dermed i samfundskønomien, samt hvad man agter at gøre i den anledning.

Skal der være mening i at definere og vedtage en energipolitik, må den også gennemføres. CD vil bruge en hel del tid på dette forhold.

Det samme gør sig gældende med elafgiften, der hindrer oliefortrængning, nemlig de steder, hvor eneste alternativ er brug af olie og/eller alternativ energi.

At vi ikke må købe kul i Sydafrika, er kun at føje spot til skade; her har hykleriet virkelig vundet. Ud over at muligheden for at sikre billig energiforsyning hermed drastisk formindskes, opnås kun at skade de sorte i Sydafrika. Derimod må vi gerne købe kul i Sovjet. Her er der virkelig tale om en dobbeltmoral til skade for Danmark og for de sorte i Sydafrika.

Det helt aktuelle – og det vil det desværre nok blive ved med at være – er naturgasprojektet. Det er ikke særlig rart at skulle citere sig selv, men jeg bider hovedet af al skam og henviser til en debat sidste år cirka ved samme tid, nemlig den 17. marts 1982. Jeg sagde dengang (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 3873):

»Det er derfor, vi er bedre tjent med ikke at kaste flere penge i dette projekt, men i stedet bør pålægge ministeren at finde de bedste afsætningsmuligheder i udlandet for den gas, der ikke til daglig kan anvendes økonomisk fornuftigt herhjemme.«

Og sammesteds sp. 3887:

»Ministeren kommer derfor til før eller siden at finde en platform at vende på, så han kan finde en politisk forsvarlig argumentation for at sælge en meget væsentlig del af gassen til udlandet. Men det behøver vi ikke at vente på. Dette høje ting kan fritage ministeren for at foretage en politisk kovending ved på ansvarlig vis her og nu at pålægge ham at løse problemerne, ikke ved at foretage den økonomiske fadæse, men derimod ved at skabe baggrund i gasprojektet, dvs. ved at sælge gassen til udlandet.«

Ministeren dengang hed Poul Nielson, men ordene har i dag stadig væk valør. CDs indstilling i dag er ikke ændret, tværtimod.

Såfremt vi dengang havde gjort, som CD rådede til, havde vi kunnet spare store beløb. For det er jo sådan, at uanset om der allerede er investeret og fremover yderligere skal investeres en gyselig masse penge i naturgasprojektet, er kendsgerningen den, at vi ved at sende gas – der fortrænger kul – gennem rørene bidrager endnu mere til det økonomiske ragnarok.

Derfor har jeg med forundring set, at det påtænkes, at vi bringer naturgas til kraftvarmeværker. Her må jeg minde om, hvad den tidligere energiminister, hr. Poul Nielson, sagde den 29. april 1982 (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 6399), nemlig: